

Skarga wniesiona dnia 17 czerwca 2004 r. przez Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos („ASEPROFAR”) i Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. („EDIFA”) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-247/04)

(2004/C 217/57)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 17 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos („ASEPROFAR”) i Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. („EDIFA”) z siedzibą w Madrycie, reprezentowane przez Luisa Ortiz Blanco, letrado en ejercicio.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w pismach z dnia 2 kwietnia 2004 r., 6 maja 2004 r. i 10 maja 2004 r., na mocy której zażalenia zarejestrowane pod numerami P/2002/4609 i 2003/5119 (w zakresie dotyczącym stosowania art. 29 TWE) zostały umorzone na tej podstawie, że Real Decreto 725/2003 z dnia 13 czerwca 2003 r. nie narusza art. 29 TWE ani art. 10 TWE w związku z art. 29 TWE;
- obciążenie kosztami Komisji Wspólnot Europejskich

Zarzuty i główne argumenty

Celem przedmiotowej skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w odrębnych pismach Komisji z dnia 2 kwietnia 2004 r., 6 maja 2004 r. i 10 maja 2004 r., oddalających zażalenia skarżących (P/2002/4609 i 2003/5119), dotyczące wydania Real Decreto 725/2003 z dnia 13 czerwca 2003 r. w zakresie, w jakim wykonuje określone dyspozycje zawarte w art. 100 ust. 2 ustawy 25/1990 o lekach.

Przedmiotowy Real Decreto zobowiązuje hurtownie rozprowadzające produkty farmaceutyczne do informowania administracji z zakresu zdrowia o ilościach leków dostarczonych aptekom lub innym hurtowniom. Informacje te są następnie udostępniane przez przedmiotowe organy administracji laboratoriom farmaceutycznym.

Skarżące są zdania, że tym samym laboratoria farmaceutyczne wiedząc, które magazyny hurtowe eksportują leki, które

produkty medyczne są eksportowane i w jakich ilościach, mogą skutecznie podjąć środki celem zablokowania eksportu dokonywanego przez hurtownie do innych krajów.

Z tego powodu, skarżące twierdzą, że wskazany Real Decreto narusza art. 29 TWE lub art. 10 TWE w związku z art. 29 TWE.

Skarga wniesiona dnia 21 czerwca 2004 r. przez Scania AB (Publ) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-248/04)

(2004/C 217/58)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 21 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Scania AB (Publ), z siedzibą w Södertälje (Królestwo Szwecji), reprezentowaną przez D. Arts i F. Herberts, lawyers, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r., w której Komisja zezwoliła na zbycie posiadanych przez Volvo akcji serii A poprzez spółkę Ainax;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że zgoda na koncentrację Volvo i Renault Vehicules Industriels⁽¹⁾ została uzależniona od warunku, że Volvo dokona zbycia akcji Scanii („zobowiązanie w sprawie Scanii”). W zaskarżonej decyzji Komisja zaakceptowała złożoną przez Volvo ofertę, zgodnie z którą Volvo przeniosłoby swe pozostałe akcje Scanii na rzecz Ainax, będącej w stosunku do Volvo spółką zależną. Skarżąca wskazuje ponadto, że akcjonariusze Volvo mieliby otrzymać akcje Ainax jako dywidendę.

Zdaniem skarżącej, zaskarżona decyzja narusza „zobowiązanie w sprawie Scanii” przewidziane w decyzji Komisji z dnia 1 września 2000 r., jak również art. 6 ust. 1 lit. c i 2 rozporządzenia nr 4064/89⁽²⁾.